

OBSAH

TRAMPOTY BROUKA PYTLÍKA

Jak si brouček Toniček pletl buben s klarinetem	9
A proč Potemník neutrhl broučku Toničkovi hlavu	10
Jak Pytlík vyháněl strašidla, která volala „Mamiíí!“	13
Co se všechno dělá, aby dětičky neplakaly	15
Co chtěl Potemník všechno Pytlíkovi udělat a co uvidíte	19
Jak se učily malé kobylinky skákat do dálky	21
Jak byl Chroust rád, že ho nakonec chytila příšera za límec	26
Proč včely braly Pytlíka pod pažďi a proč Pytlík třikrát snídal	28
Jak Pytlík pomáhal včelám dělat cukrovičko a jak ho pleskly přes ruku	32
Proč se potom broučci mohli z Pytlíkova kropení zbláznit	36
Jak Pytlík věděl, že něco praskne, a jak to opravdu prasklo	39
Jak tesařík jednou padl do plánů a Pytlík je musel potom dělat	43
A jak se stavěla babylónská věž podle prostných cvičení broučků	46
O leteckém dni pod Růžovým keřem	52
Jak Pytlík dělal provazolezce a broučci mysli, že je to panička s kloboukem	55

A jak se Pytlík učil dělat pavučinu	59
Jak Pytlík myslil, že umřel, a čím to byl vlastně pohřeb	64
A proč je to takový popletený konec	71

MALÍŘSKÉ KOUSKY BROUKA PYTLÍKA

O tom, jak brouk Pytlík dostal od motýlů bití	75
Proč potom nevadilo, že žádný motýl není zelený	78
O tom, jak motýl plakal a myšička se smála	81
O tom, jak hloupé kozy stavěly sněhuláka	83
Jak se Pytlík znovu poškrabal na hlavě a založil školu kreslení	86
Proč se nemá kroužek dělat jako brambor, proč se má dělat aspoň jako koláč	91
Jak Pytlík nejprve nevěděl kudy kam a pak dělal z koňských žíní vousy	93
O slimákovi, který neměl ruce, a přece maloval	96
Jak kropenatá slepice dělala zob, zob, a pak se chytila za nos	98
O kopečcích, které nerostou jako zelí, ale přece rostou	102
Co přineslo navoněné psaničko pana Chlupáčka	107
Jak se Chlupáček ptal, Chrobák lhal a Pytlík nemaloval	109
O obraze, který byl tak živý, že se hýbal	111
Ono se řekne malovat, ale co, když to nevidíme?	115

O popletené a přece zdařilé školní slavnosti	120
Jak Pytlík dovedl dělat zvířata neviditelnými	125
O zajíci, který se nestal ani papouškem, ani vodníkem, nýbrž	128
Jak Pytlík nevěděl kdy přestat a začal dělat schválnosti	130
Co si broučci nepomysleli a proč páni profesoři už nic nechtyli . . .	133